

udnyttet den Ret, de havde, til at opkræve en Sjettedel af samtlige Skatter i Form af Skat paa fast Ejendom, og naar der er opstaaet eller paastaas at være opstaaet et Misforhold mellem Skatten paa fast Ejendom og de personlige Skatter, hidrører dette hovedsagelig fra, at vi har levet i unormale Tider, i hvilke Pengene har haft en anden Værdi. Naar dette Forhold en Gang retter sig, tror jeg, at vi vil vende tilbage til det, som var normalt i alt Fald i den Periode, om hvilken der foreligger Oplysninger for mig, nemlig Aarene 1905—10.

Jeg vil ogsaa, idet jeg gaar ud fra, at Sagen skal behandles i et Udvalg, gerne henstille, om man, ligesom man nu har graderet Opgangen for det samlede Beløb, som Kommunen kan opkræve i Form af Skat paa fast Ejendom, ikke ogsaa kunde graduerer den Opgang, respektive Nedgang, der finder Sted for de enkelte Ejendomme. Jeg tror, det vil kunne ske, uden at Kommunerne behøver at give Afkald paa noget.

Endelig gør jeg opmærksom paa, at naar der er Tale om, at Grundskyldspromillen for Fireaarsperioden 1. April 1927 til 31. Marts 1931 straks kan forhøjes til 3½, staar der „kan“ og ikke „skal“. Det er ogsaa en af de Misforstaaelser, som „Lolland-Fasters Stiftstidende“ har gjort sig skyldig i, at den, skønt den selv citerer de paagældende Bestemmelser, ved sin Slutningsbemærkning næsten bibringer Læserne den Opfattelse, at dette „kan“ er det samme som et „skal“; men der staar utrykkelig „kan“.

Til Slut vil jeg kun gøre en ganske kort Bemærkning overfor den ærede Ordfører for Socialdemokratiet. Den ærede Ordfører udtalte, at der her var Tale om et Sporskifte. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret deri. Man kan maaske nok sige, at det er et Sporskifte, naar man gaar ind paa en Skatteomlægning, om man vil, et andet Grundlag; men naar det, man retter her, alligevel til syvende og sidst kun bliver Smaating i Forhold til det store Hele, synes jeg ikke, Ordet Sporskifte passer saa godt som Betegnelse for dette Forhold. Men den ærede Ordfører tilføjede, at Venstre i den Henseende gik noget langsomt, han kunde ønske, at vi var gaaet noget stærkere frem, han bebrejdede os, at vi var gaaet for langsomt og fremdeles gik for langsomt. I den Anledning vil jeg gerne sige, at hvis den ærede Ordfører derved tænker paa, at han havde haabet, i Overensstemmelse med det Indhold, Lovforslaget oprindeligt havde, gennem denne Lov at faa en temmelig betydelig Skatteforøgelse i København og i Køb-

stæderne, saa er Venstre jo overhovedet slet ikke gaaet, for vi har holdt paa, at vi vilde bevare for Kommunerne den samme Ret, som de hidtil har haft til at opkræve en Sjettedel af de samlede Indtægter i Form af Skat paa fast Ejendom, men heller ikke mere end en Sjettedel. Der er ikke Tale om at forandre noget i den Henseende, der er her ikke sket noget, vi gaar ikke videre ad den Vej, og der har ikke indenfor Venstre hævet sig nogen som helst Røst til Fordel for, at vi skulde højere op med Skatten paa fast Ejendom, end vi har kendt nu i langt over 50 Aar.

Men hvis det ærede Medlem tænker paa, at vi ikke er naaet vidt nok i Retning af at skabe Retfærdighed med Hensyn til Skattegrundlaget, at vi ikke er naaet vidt nok i Retning af dette at faa lige Skat paa lige Jord, ja, saa vil jeg sige til det ærede Medlem, at saa kan han jo komme og anvise andre og bedre Veje. Thi det ærede Medlem har ikke anvist andre og bedre Veje til at skabe en saadan Retfærdighed, og naar han ikke er i Stand til at anvise andre og bedre Veje eller Metoder, synes jeg ikke, han har Ret til at bebrejde Venstre, at vi ikke er hurtige nok i den Henseende. Jeg er ganske indforstaaet med, at selv om vi vedtager dette Lovforslag, naar vi naturligvis ikke det fuldkomne i Henseende til lige Skat paa lige Jord — det hele vil til syvende og sidst komme til at bero paa Vurderingerne, og her kan der tages fejl —, men jeg synes, at man er naaet saa vidt, som man overhovedet er i Stand til. Jeg mindes, jeg en Gang havde en Murer. Hans Lærling stod og murede, saa kom Mester til og bebrejdede ham, at hans Mur ikke var i Lod. Da tog Lærlingen sin Lodstok og sagde: Der kan Mester se, Muren er i Lod, endda saa rigeligt. Se, vi skulde jo gerne naa til, at dette med lige Skat paa lige Jord var i Lod og Vinkel, og det tror jeg, vi opnaar her, saa vidt det er gørligt. Men hvis den ærede Ordfører for Socialdemokraterne har en Lodstok og Vinkel, der kan rette det, om der er nogen Skævhed, tror jeg, vi fra vor Side er modtagelige for Vink i den Henseende.

Indenrigsministeren (Hauge): Jeg takker Ordførerne for deres velvillige Udtalelser om det foreliggende Lovforslag. Jeg beklager, at det ene Partis Ordfører ikke har kunnet fremsætte velvillige Udtalelser, men tværtimod har rettet Kritik mod Lovforslaget i al Almindelighed. Nogen Overraskelse er der naturligvis ikke for mig deri, eftersom det konservative Folkeparti ogsaa